

॥ વચનામૃત ॥

ગઢડા મધ્ય ૩૦ : સોનું ને સ્ત્રી બંધન ન કર્યાનું

સંવત ૧૮૭૯ના દ્વિતીય ચૈત્ર સુદિ ૯ નવમીને દિવસ સ્વામી શ્રીસહજાનંદજી મહારાજ શ્રીગઢડા મધ્યે દાદાખાચરના દરબારમાં શ્રીવાસુદેવ નારાયણના મંદિરની ઓસરીએ ગાદીતકિયા ઉપર વિરાજમાન હતા ને શ્વેત ખેસ પહેર્યો હતો ને શ્વેત ચાદર ઓઢી હતી ને કાળા છેડાની ધોતલી મસ્તકે બાંધી હતી ને ધોળાં પુષ્પનો હાર પહેર્યો હતો ને ધોળાં પુષ્પનો તોરો પાદમાં લટકતો હતો ને પોતાના મુખારવિંદની આગળ સાધુ તથા દેશદેશના હરિભક્તની સભા ભરાઈને બેઠી હતી.

પછી શ્રીજીમહારાજ બોલ્યા જે, “શ્રીમદ્ભાગવત આદિક જે સચ્ચાસ્ર તે સત્ય છે અને એ શાસ્રમાં જે કહ્યું હોય તે તેવી જ રીતે થાય છે પણ બીજી રીતે થતું નથી. જુઓ ને, શ્રીમદ્ભાગવતમાં સુવર્ણને વિષે કળિનો નિવાસ કહ્યો છે, તો તે સુવર્ણ અમને દીઠું પણ ગમતું નથી. અને જેવું બંધનકારી સુવર્ણ છે તેવું જ બંધનકારી રૂપ પણ છે; કેમ જે, જ્યારે રૂપવાન સ્ત્રી હોય ને તે સભામાં આવે ત્યારે ગમે તેવો ધીરજવાન હોય તેની પણ દૃષ્ટિ તેના રૂપને વિષે તણાયા વિના રહે નહીં. માટે સોનું ને સ્ત્રી એ બે અતિ બંધનકારી છે. અને એ બે પદાર્થનું બંધન તો ત્યારે ન થાય, જ્યારે પ્રકૃતિપુરુષ થકી પર એવું જે શુદ્ધ ચૈતન્ય બ્રહ્મ તેને જ એક સત્ય જાણે ને તે બ્રહ્મને જ પોતાનું સ્વરૂપ માને ને તે બ્રહ્મરૂપ થઈને પરબ્રહ્મ એવા જે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન તેનું ભજન કરે અને એ બ્રહ્મ થકી ઓરું જે પ્રકૃતિ ને પ્રકૃતિનું કાર્યમાત્ર તેને અસત્ય જાણે ને નાશવંત જાણે ને તુચ્છ સમજે ને માયિક જે નામરૂપ તેને વિષે અતિશય દોષદૃષ્ટિ રાખે ને તે સર્વ નામરૂપને વિષે અતિશય વૈરાગ્ય પામે, તેને સોનું ને સ્ત્રી બંધન ન કરે અને બીજાને તો જરૂર બંધન કરે.”

॥ ઇતિ વચનામૃતમ્ ॥ ૩૦ ॥ ૧૬૩ ॥

II THE VACHANAMRUT II

GADHADA II-30 : Not Becoming Bound by Women and Gold

On the second Chaitra sudi 9, Samvat 1879 [19 April 1823], Swāmi Shri Sahajānandji Mahārāj was sitting on a cushion with a cylindrical pillow on the veranda outside the mandir of Shri Vāsudevnrāyan in Dādā Khāchar's darbār in Gadhadā. He was wearing a white khes and had covered Himself with a white cotton cloth. He had also tied a black-bordered cloth around His head. In addition to this, He was wearing a garland of white flowers, and a tassel of white flowers was dangling from His pāgh. At that time, an assembly of sādhus as well as devotees from various places had gathered before Him.

Thereupon Shriji Mahārāj said, "The Shrimad Bhāgwat and the other sacred scriptures are truthful, and so reality reflects what is stated in those scriptures. Just see, in the Shrimad Bhāgwat, Kali is said to reside in gold, and for that reason I do not like even the sight of gold. Moreover, just as gold is a source of attachment, so is beauty. After all, when a beautiful woman enters an assembly, even the most composed cannot remain without being drawn towards her beauty. Hence, gold and women are the source of extreme attachment.

"One does not become attached to these two when one realizes the pure chaitanya Brahma - which transcends Prakruti-Purush - as the only satya; and when one realizes that Brahma to be one's own self; and when one becomes brahmarup and worships Shri Krishna Bhagwān, who is Parabrahma; and when one realizes Prakruti and all of the entities which have evolved from it - all of which are below that Brahma - as being asatya, perishable and worthless; and when one views all māyik names and forms as flawed and develops intense vairāgya towards all those names and forms. Only under these conditions do gold and women not bind a person; otherwise, they most certainly do cause bondage."

Vachanamrut II 30 II 163 II

